

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/64/2016
Identifikačné číslo spisu:	1312203758
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1312203758.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Jaroslava Bruka, Malé Tatry 6064/24, 034 01 Ružomberok, IČO: 37 576 151, proti žalovanému: DEFEKTOSPOL SK s.r.o., Pekárska 11, 917 01 Trnava, IČO: 36 850 683, o zaplatenie 3.273,74 Eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02. júla 2015, č. k. 1Cob/317/2013-96, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 19.06.2013, č. k. 20Cb/46/2013-73, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.580,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 605,98 Eur od 05.06.2012 do zaplatenia, zo sumy 341,74 Eur od 07.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 559,83 Eur od 08.05.2012 do zaplatenia a zo sumy 72,53 Eur od 17.05.2012 do zaplatenia a súčasne ho zaviazal i k náhrade trov konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav, podľa ktorého strany sporu uzatvorili Zmluvu o spolupráci, ktorej obsahom bolo vykonanie prác na stavbe 3., 4. bloku atómovej elektrárne Mochovce, ktoré žalobca vykonával pre žalovaného v období od septembra 2011 do 17.12.2011. Súd prvej inštancie zistil, že žalovaný mal byť v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou POWER - TEAM, s. r. o., so sídlom Železného 256, Ostrava - Muglinov. Pokiaľ mu táto uhrádzala faktúry, uhrádzal faktúry aj žalobcovi. Žalovaný tvrdil, že mal žalobcovi uhradiť sumu vo výške 4.389,60 Eur, poslednú čiastkovú platbu dňa 06.07.2012, čo medzi účastníkmi konania nebolo sporné. Odmietnutie úhrady zvyšnej dlžnej čiastky žalovaný odôvodňoval nevystavením príjmových dokladov o úhrade čiastkových platieb.

2. Vzťah medzi účastníkmi konania súd prvej inštancie posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pričom poukázal na ust. § 1 ods. 1 a 2, § 2 ods. 2 písm. a/, § 261 ods. 1 a 5, § 269 ods. 2, § 272 ods. 1, § 324 ods. 1, § 339 ods. 2, § 340 ods. 1 a 2, § 365 veta prvá, § 369 ods. 1, § 323 ods. 2, §

407 ods. 3 Obchodného zákonníka. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalovaný dobrovoľne po podaní návrhu (návrh bol podaný na poštovú prepravu dňa 03.04.2012), uhradil dňa 07.05.2012 sumu 300 Eur, dňa 16.05.2012 sumu 500 Eur, dňa 04.06.2012 sumu 430 Eur, dňa 06.07.2012 sumu 200 Eur a deň pred podaním návrhu dňa 02.04.2012 sumu 350 Eur. Žalobcom uplatnený nárok žalovaný rozporoval z dôvodu, že mu žalobca nevystavil príjmové doklady ohľadne vykonaných čiastkových platieb a z uvedeného dôvodu odmietol vykonať úhradu zvyšnej dlžnej sumy. Uvedené podľa súdu nie je skutočnosťou oprávňujúcou žalovaného odmietnuť úhradu splatnej faktúry žalobcovi, na úhradu ktorej sa žalovaný zmluvne zaviazal.

3. Z vyššie uvedeného dôvodu súd prvej inštancie priznal žalobcovi ním uplatnený nárok v zostávajúcej dlžnej sume spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej výške počítané odo dňa splatnosti uvedeného žalobcom, vo vystavenej faktúre. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného napadnutým rozsudkom z 02.07.2015, č. k. 1Cob/317/2013-96, rozsudok súdu prvej inštancie, potvrdil. Ďalej žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5. Odvolací súd s poukazom na § 219 O. s. p. zdôraznil, že žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa dostatočným spôsobom nevysporiadal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Podľa odvolacieho súdu, v konaní bola nesporne preukázaná existencia záväzkového vzťahu založeného zmluvou o spolupráci, predmetom ktorej bolo vykonanie prác na stavbe 3., 4. bloku atómovej elektrárne Mochovce. Taktiež obe strany sporu zhodne uviedli, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 4.389,60 Eur. Poslednú čiastkovú platbu žalovaný uhradil dňa 06.07.2012. Odvolací súd doplnil, že žalovaný túto skutočnosť potvrdzuje aj v podanom odvolaní, pričom uvádza, že veľká časť platieb žalobcovi išla na cudzí účet, na účet pani Evy Antalovej, čo v tomto konaní nie je sporné.

6. Odvolací súd ďalej uviedol, že predmetom tohto konania je úhrada len zvyšnej neuhradenej časti nároku žalobcu, čo správne ustálil aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný v odvolaní uvádza, že odmieta vykonať ďalšie platby pre žalobcu, keďže žalobca nevystavoval pre žalovaného na už uhradené čiastky príjmové doklady. Táto skutočnosť, a to neuhradenie zvyšnej sumy pre nevystavenie príjmových dokladov zo strany žalobcu, je podľa odvolacieho súdu nedostatočným dôvodom pre neuhradenie zvyšnej časti oprávnenej pohľadávky žalobcu, na úhradu ktorej sa žalovaný zmluvne zaviazal. Vzhľadom k tomu, že žalovaný odmietol uhradiť zvyšok sumy len preto, že žalobca nevystavil doklady o už uhradenej časti pohľadávky a vzhľadom k tomu, že žalovaný nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že žalobca nedodrжал bližšie neuvedenú dohodu medzi stranami sporu, odvolací súd skonštatoval vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vzhľadom k tomu, že žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, vzniklo mu právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žiadne mu však nepriznal, nakoľko žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný námietku, resp. dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že je nezákonné. Podľa žalovaného mal žalobca možnosť uplatniť si svoju pohľadávku v rámci reštrukturalizácie, a to zákonným spôsobom formou prihlásenia.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

10. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd

postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. /na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované/.

11. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

12. V danom prípade, zo spisu vyplýva, že dovolateľ, napriek výzve Okresného súdu Bratislava III na predloženie plnej moci udelenej advokátovi, ktorú výzvu prevzal 30.05.2016, taxatívnu podmienku zastúpenia advokátom nespĺnil.

13. Podmienku povinného zastúpenia advokátom, alebo osobou s právnickým vzdelaním druhého stupňa v dovolacom konaní taxatívne ustanovuje aj § 429 ods. 1 a 2 písm. a/, b/, c/ C. s. p.

14. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.